

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Gottwaldem v právní věci žalobce **J. N.**, v řízení zastoupeného Mgr. Marcelem Zachvejou, Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 108, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.7.2012 č.j. MSK 90286/2012, ve věci přestupku,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 19.7.2012 č.j. MSK 90286/2012 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 10.200,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Marcela Zachveji, Ph.D., LL.M., advokáta se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 108.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 5.6.2012 č.j. SMO/188658/12/DSČ/Klu, jímž byl žalobce shledán vinným, že dne 12.1.2012 v 13:25 hod. řídil v obci Ostrava-Svinov, na ul. Bílovecké, osobní automobil tov. zn. Peugeot, reg. zn. X, za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem a (...), čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) a (...) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, za což mu byla podle § 125c odst. 4 písm. f) téhož zákona uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč.

Namítá m.j., že se v řízení bránil výpovědi svědka-policisty Ř., který tvrdil, že viděl visící stříbrnou sponu údajně nezapnutého bezpečnostního pásu. K tomu předložil fotografie předmětného vozidla, jimiž mělo být prokázáno, že z úhlu pohledu svědka Ř., jak byl v řízení zjištěn, nelze takovou sponu vidět. Dovodil-li žalovaný, že pokud není spona vidět na těchto fotografiích, nesvědčí to ničeho o tom, zda mohla být vidět předmětného dne, je spekulativní a nepodložený, stejně jako závěr, že žalobce mohl při fotografování s bezpečnostním pásem manipulovat tak, aby spona vidět nebyla. V případě, že by tyto závěry žalovaný žalobci osvětlil dříve než napadeným rozhodnutím, žalobce by uvedl tyto pochybnosti žalovaného na pravou míru – mohl např. předložit fotografie s držákem bezpečnostního pásu v nejvyšší a nejnižší poloze. Nepostačovaly-li žalovanému fotografie dodané žalobcem, mohl provést i ohledání vozidla.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Uvádí, že spona není na bezpečnostním páse připevněna napevno, proto ji mohl žalobce při fotografování nastavit tak, aby byla pod úroveň dolní hrany bočního okna vozidla. Nebyla tak vyvrácena svědectví policistů, kteří skutečně mohli sponu vidět, pokud by byl bezpečnostní pás výše.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Jak soudy rozhodující ve správním soudnictví dlouhodobě a konstantně zdůrazňují (z poslední doby viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14.1.2014 č.j. 5 As 126/2011-68, www.nssoud.cz), přestupkové řízení je ovládáno vyšetřovací zásadou. Odpovědnost za zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tedy nese výlučně správní orgán. Uvede-li obviněný v řízení tvrzení ke skutkovým okolnostem případu a nabídne k nim důkazy, je správní orgán povinen se s těmito tvrzeními a důkazy řádně vypořádat. Neznamená to, že správní orgán musí úplně všechna tvrzení prověřit a všechny důkazy provést. Pokud to však neučiní, musí svůj závěr vysvětlit přezkoumatelným způsobem majícím podklad v obsahu spisu.

V nyní posuzovaném případě žalovaný těmito požadavkům nedostál.

Jakkoli se z obsahu správních spisů, zejm. fotografií založených žalobcem, podává, že vozidlo bylo žalobcem vyfotografováno ve stavu, kdy držák bezpečnostního pásu není umístěn v nejvyšší poloze, nic to nemění na tom, že bylo vyfotografováno ve stavu, kdy spona bezpečnostního pásu není z pohledu popisovaného policisty vidět.

Následné závěry žalovaného o tom, že by spona snad mohla být vidět při umístění držáku pásu do vyšší polohy, a o tom, že žalobce se sponou manipuloval, pak nemají v obsahu spisu žádný podklad. Nejedná se přitom u předmětného vozidla o skutečnost obecně známou, správní orgány se nedovolávají ani poznatků z vlastní úřední činnosti, které by bylo možno na předmětné vozidlo vztáhnout, aniž by je bylo třeba dokazovat (§ 50 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění).

Je přitom obecně známou – žalovaným nezmiňovanou – skutečností, že právě za účelem, aby spona bezpečnostního pásu při jeho volném zavěšení na bočním sloupku vozidla nesklouzla níže, než je pohodlný dosah sedícího řidiče, jsou bezpečnostní pásy po dobu nejméně posledních 30 let jejich výrobci vybavovány zárázkou spony bezpečnostního pásu (zpravidla plastové kolečko umístěné v těle bezpečnostního pásu). Případná manipulace se sponou do nižšího místa pak vyžaduje odstranění této zárážky dodané výrobcem pásu.

Žalobce tedy předložením předmětných fotografií nabídl důkaz o tom, že spona nemohla být policisty vidět, relevantní důkaz zpochybňující jejich svědecké výpovědi. Chtěl-li žalovaný tento důkaz vyvrátit, bylo na něm, aby prokázal skutečnosti, které jej skutečně vyvracejí, nikoli aby založil své rozhodnutí na spekulativních úvahách.

Chtěl-li tedy žalovaný postavit najisto, zda se sponou bezpečnostního pásu nebylo manipulováno pod zárázkou bezpečnostního pásu, měl provést ohledání vozidla, případně v součinnosti s žalobcem doplnit fotodokumentaci tak, aby spis obsahoval zjištění, zda se zárážka pásu nachází v místě, kam byla umístěna z výroby, či jinde, či zda na páse zcela chybí.

Zpochybňuje-li pak žalovaný (ne)viditelnost spony bezpečnostního pásu v žalobcem zvolené poloze umístění pásu tím, že spona je viditelná, je-li pás v poloze vyšší, toto jeho zjištění nemá ve spise jediný podklad. I zde měl žalovaný – chtěl-li z takového skutkového zjištění vycházet, toto zjištění učinit obsahem spisu. I zde tedy měl např. provést ohledání vozidla, případně v součinnosti s žalobcem doplnit fotodokumentaci tak, aby spis obsahoval zjištění, zda je spona zachycená zárázkou bezpečnostního pásu (umístěnou v místě určeném z výroby) viditelná při umístění bezpečnostního pásu do nejvyšší polohy či nikoli.

S ohledem na skutečnosti, že obhajoba žalobce nebyla v přestupkovém řízení (ovládaném vyšetřovací zásadou) vyvrácena řádně zjištěnými skutečnostmi, naopak napadené rozhodnutí je vystavěno na závěrech nemajících podklad v obsahu spisu, krajský soud napadené rozhodnutí bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. zrušil a věc vrátil podle § 78 odst. 4 s.ř.s. žalovanému k dalšímu řízení, v němž jsou správní orgány vázány právními názory vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Soud se přitom pro předčasnost nemohl zabývat ostatními žalobními body směřujícími proti věrohodnosti svědků-policistů, když otázka (ne)viditelnosti spony bezpečnostního pásu z jejich úhlu pohledu bude pro posouzení věrohodnosti jejich výpovědí nikoli nepodstatná.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce byl v řízení úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek		3.000,- Kč
b) odměna advokáta ve výši 2.100,- Kč bez DPH /
úkon při poskytnutí těchto úkonů právní služby:		
1) příprava a převzetí věci	§ 7,
§ 9 odst. 3
písm. f)	
2) sepis žaloby		
3) replika z 27.11.2012	vyhl.č. 177/1996
Sb.
ve znění do r.
2012	6.300,- Kč
c) paušální náhrada hotových výdajů advokáta
ve výši 300,- Kč bez DPH / úkon při poskytnutí
úkonů právní služby uvedených pod písm. b)	§ 13 odst. 3
vyhl.č. 177/1996
Sb.	900,- Kč

C e l k e m

10.200,- Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen o.s.ř.) k rukám advokáta, která žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 31. března 2014

Mgr. Jiří Gottwald
samosoudce